

Sygn. akt. I C 254/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Baca

Protokolant: Krzysztof Musiał

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2015r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego W.

przeciwko O. B.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. utrzymuje w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 września 2013r. wydany w niniejszej sprawie;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3600zł tytułem kosztów procesu obejmujących zaliczkę na wynagrodzenie kuratora.

Sygn. akt I C 254/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego W. w pozwie skierowanym przeciwko O. B. wniosła o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej umowy darowizny zawartej w dniu 13 kwietnia 2010r. w formie aktu notarialnego (Rep. A (...)), w Kancelarii Notarialnej (...) Spółka Cywilna W., na mocy której W. B. (1) darował pozwanej O. B. udział wynoszący 1/10 części zabudowanej nieruchomości, składającej się z działek nr (...), objętej księgą wieczystą (...)- co do wierzytelności pieniężnej stwierdzonej decyzjami Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W. z dnia 22.07.2011r. nr (...), z dnia 22.09.2010r. (...) oraz z dnia 22.09.2010r. nr (...).

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazywała, że przysługują jej względem dłużnika W. B. (1) wierzytelności pieniężne stwierdzone powołanymi ostatecznymi decyzjami administracyjnymi. Łączna kwota zaległości W. B. (1) względem strony powodowej w dniu 21.11.2012r. wynosiła kwotę 1.218.379zł z tytułu zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów oraz 771.153zł z tytułu podatku dochodowego z papierów i instrumentów finansowych. Strona powodowa podała, że pomimo posiadania ww. zaległości pieniężnych względem niej oraz wszczęcia postępowania kontrolnego dotyczącego roku 2005 i 2007, W. B. (1) wyzbył się majątku podlegającego egzekucji. Na mocy umowy darowizny z dnia 13.04.2010r. przeniósł bowiem na rzecz swojej córki – pozwanej O. B. udział wynoszący 1/10 części zabudowanej nieruchomości, objętej księgą wieczystą nr (...), którego wartość została określona przez strony na kwotę 115.000zł. Strona powodowa podnosiła, że w wyniku dokonanego rozporządzenia dłużnik W. B. (1) pogłębił swoją niewypłacalność. Przedmiot darowizny, jako składnik majątkowy podlegający egzekucji, mógł posłużyć częściowemu, przymusowemu zaspokojeniu wierzytelności strony powodowej. Zdaniem strony powodowej dłużnik w dacie dokonywania zaskarżonej czynności miał świadomość działania na szkodę

wierzyciela, posiadał już wówczas zaległości pieniężne z tytułu podatku dochodowego za lata 2005 i 2007 oraz toczyło się już wobec niego postępowanie egzekucyjne, nadto dokonanie zaskarżonej czynności nastąpiło po wszczęciu postępowania kontrolnego za lata, w których ujawniono zaległości podatkowe dłużnika. Jako podstawę żądania pozwu strona powodowa wskazała art. 527§1-3 kc oraz art. 529 - 531 kc .

Wyrokiem zaocznym wydanym w dniu 20.09.2013r. Sąd uznał za bezskuteczną w stosunku do Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego W., któremu w stosunku do W. B. (1) przysługują wierzytelności pieniężne, stwierdzone decyzjami Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W. z dnia 22 lipca 2011r. nr (...), z dnia 22 września 2010r. nr (...) i z dnia 22 września 2010r. nr (...), umowę darowizny zawartą w formie aktu notarialnego z dnia 13 kwietnia 2010r. w Kancelarii Notarialnej we W. za nr rep. A (...), na mocy której W. B. (1) darował swojej córce O. B. udział wynoszący 1/10 część we współwłasności nieruchomości położonej w R., gmina S. przy ul. (...) (dawniej P.), składającej się z działek o numerach: (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Oławie prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 5668zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a także nakazał pozwanej O. B., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego we Wrocławiu) kwotę 6900zł tytułem brakujących opłat sądowych od pozwu oraz od zażalenia, od uiszczenia których strona powodowa była zwolniona.

Zarządzeniem z dnia 23.09.2014r. dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej O. B. ustanowiony został kurator w osobie radcy prawnego Ł. P..

W sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 20.09.2013r. kurator pozwanej O. B. wniósł o uchylenie orzeczenia w całości i odrzucenie pozwu lub oddalenie powództwa – w przypadku stwierdzenia przez Sąd, że droga cywilna jest w niniejszej sprawie dopuszczalna. Kurator pozwanej podniósł, że z uwagi na to, iż w niniejszym postępowaniu, oceniając zaistnienie przesłanek skargi pauliańskiej, Sąd zmuszony jest orzekać jedynie na podstawie dokumentów sporządzonych przez stronę powodową, winien dokonać oceny zebranych w sprawie dowodów ze szczególną ostrożnością. Kurator stwierdził, że wątpliwości budzi już samo powoływanie się przez stronę powodową na fakt bliskiego pokrewieństwa pozwanej z W. B. (1), w aktach sprawy brak jest bowiem stosownych aktów stanu cywilnego. Ponadto nawet w sytuacji wykazania pokrewieństwa pomiędzy W. B. (1) a O. B. nie można założyć z góry, iż osoby te pozostawały w bliskim stosunku. Tym samym - zdaniem kuratora pozwanej - nie można domniemywać, iż W. B. (1) działał ze świadomością pokrzywdzenia strony powodowej. Według kuratora pozwanej w świetle przedłożonego przez stronę powodową materiału dowodowego, nie zostało wykazane, że pozwana wiedziała o fakcie pokrzywdzenia strony powodowej przez W. B. (1), ani też, że miała jakąkolwiek szansę zachowania należytej staranności, aby się o tym dowiedzieć.

Kurator pozwanej zarzucił nadto, że strona powodowa nie wykazała niewypłacalności W. B. (1), podnosząc przy tym, że przedstawione na tę okoliczność dowody w postaci protokołów o stanie majątkowym dłużnika są nieczytelne, a ponadto sporządzone przez pracownika strony powodowej. Zdaniem kuratora pozwanej budzi wątpliwości, czy dokument przedłożony przez będącą stroną w procesie organ administracji rządowej powinien być traktowany na równi z dokumentem urzędowym.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 27.11.2014r. Sąd odmówił odrzucenia pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Postanowieniem nr (...) z dnia 12 kwietnia 2010r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. wszczął postępowanie kontrolne wobec W. B. (1) w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku dochodowego od osób fizycznych za 2005r. oraz kontroli dochodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów za 2005r. Postanowienie to zostało doręczone W. B. (1) w dniu 13 kwietnia 2014r.

Dowód: postanowienie nr (...) z dnia 12 kwietnia 2010 r. – k. 89.

Wcześniej w dniach 13 lutego 2009r. oraz 4 marca 2009r. starszy poborca skarbowy Urzędu Skarbowego W. sporządził protokoły o stanie majątkowym zobowiązanego W. B. (1), w związku z egzekucją należności pieniężnych prowadzoną na podstawie tytułów wykonawczych Ministerstwa Finansów. W drugim z ww protokołów podano, że zobowiązany nie posiada nieruchomości, pojazdów mechanicznych, rachunków bankowych, akcji, obligacji i innych praw majątkowych, ze względu na brak własnego źródła dochodu nie posiada środków na spłatę zobowiązań.

Dowód: protokół z dnia 13 lutego 2009 r. – k. 62,

protokół z dnia 4 marca 2009 r. – k. 64.

W dniu 13 kwietnia 2010r. umową, zawartą w formie aktu notarialnego przed notariuszem D. G.(Rep. A nr (...)), W. B. (1)darował swojej córce O. B.udział wynoszący 1/10 części w zabudowanej nieruchomości, składającej się z działek nr (...), o łącznej powierzchni 0,7511 ha, położonej w miejscowości R., przy ul. (...)(dawniej ul. (...)), dla której Sąd Rejonowy w Oławie Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadził księgę wieczystą nr (...)(obecnie nr (...)). W § 4 umowy strony określiły wartość przedmiotu darowizny na kwotę 115000zł.

Dowód: wypis z aktu notarialnego z dnia 13.04.2010r. – umowy darowizny – k. 54-55,

odpis zupełny księgi wieczystej nr (...) – k. 57-60.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2010r. Urząd Miejski W. Wydział Spraw Obywatelskich poinformował Naczelnika Urzędu Skarbowego W., że W. B. (1) w dniu 19 grudnia 2007r. wymeldował się z Placu (...) we W. i dotychczas nie dokonał zameldowania w nowym miejscu.

Dowód: pismo z dnia 23 kwietnia 2010r. – k. 66.

Następnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. pismem z dnia 20 maja 2010r. poinformował Naczelnika Urzędu Skarbowego W., że W. B. (1) nie został zidentyfikowany jako ubezpieczony i nie pobiera świadczeń emerytalno-rentowych w oddziale ZUS we W..

Dowód: pismo ZUS z dnia 20 maja 2010 r. – k. 68.

Decyzją nr (...) z dnia 22 września 2010r, doręczoną w dniu 23 września 2010r, Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W., po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego wszczętego postanowieniem nr (...) z dnia 12 kwietnia 2010r, określił W. B. (1) zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2007r. od dochodu z kapitałów pieniężnych w wysokości 491236zł.

Dowód: decyzja nr (...) z potwierdzeniem odbioru – k. 39-44.

Kolejną decyzją z dnia 22 września 2010r. - nr (...), doręczoną w dniu 23 września 2010r, Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W., po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego wszczętego postanowieniem nr (...) z dnia 12 kwietnia 2010r, określił W. B. (1) zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2007r. od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości przed upływem 5 lat od dnia nabycia w wysokości 309252zł.

Dowód: decyzja nr (...) z potwierdzeniem odbioru – k. 31-37.

Na podstawie tych decyzji wystawione zostały przeciwko W. B. (1) dwa administracyjne tytuły wykonawcze: nr (...) na kwotę 491236zł i nr SM (...) na kwotę 309252zł.

Dowód: ewidencja tytułów wykonawczych Naczelnika US W. – k. 74.

W dniu 2 listopada 2010 r. poborca skarbowy sporządził notatkę służbową, w której wskazał, że tego dnia udał się pod adres Plac (...) celem dokonania ustaleń odnośnie podatnika W. B. (1). Podał, że na miejscu w rozmowie z W. B. (2) dowiedział się, że adres ten W. B. (1) wykazuje tylko do korespondencji, przebywa w W., a we W. jego adres to ul. (...).

Dowód: notatka służbowa z dnia 2 listopada 2010r. – k. 70.

Następnie w dniu 18 listopada 2010r. z uwagi na zmianę adresu zamieszkania zobowiązanego Naczelnik Urzędu Skarbowego W. przesłał Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W. dwa ww tytuły wykonawcze

Dowód: pismo z dnia 18 listopada 2010r. – k. 75.

W dniu 1 grudnia 2010r. poborca skarbowy sporządził kolejną notatkę służbową, w której wskazał, że tego dnia udał się na ulicę (...) celem wyegzekwowania należności objętych tytułami wykonawczymi nr SM (...) oraz SM (...), wystawionych na zobowiązanego W. B. (1), jednak nie zastał nikogo w mieszkaniu. Odnotował, że uzyskał informację od sąsiadki, iż podatnik nie mieszka pod tym adresem. Nie ustalili przy tym jego aktualnego miejsca pobytu.

Dowód: notatka służbowa z dnia 1 grudnia 2010r. – k. 73.

W oparciu o informacje wynikające z ww. notatki służbowej Naczelnik Urzędu Skarbowego W. pismem z dnia 7 grudnia 2010r. zwrócił Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W. tytuły wykonawcze nr SM (...) oraz SM (...) wystawione na W. B. (1).

Dowód: pismo z dnia 7.12.2010r. – k. 72.

Decyzją nr (...) z dnia 22 lipca 2011r, doręczoną dnia 25 lipca 2011r, Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W., po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego wszczętego postanowieniem nr (...) z dnia 12 kwietnia 2010r. orzekł w sprawie zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005r. w ten sposób, że ustalił W. B. (1) zobowiązanie podatkowe w zryczałtowanym podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005r. od dochodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów w wysokości 626704zł.

Dowód: decyzja nr (...) z potwierdzeniem odbioru – k. 9 – 29.

Pismem z dnia 22 listopada 2012r. Dział Rachunkowości Podatkowej RP poinformował Referat Orzecznictwa Podatkowego, że W. B. (1) posiada zaległości z tytułu:

- zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów za 2007r. według Decyzji Dyrektora Kontroli Skarbowej nr (...), określającej zobowiązanie w kwocie 309252zł, z uwagi na brak wpłaty wystawiono tytuł wykonawczy SM (...),

- podatku dochodowego z papierów wartościowych i instrumentów finansowych za 2007r. według Decyzji Dyrektora Kontroli Skarbowej nr (...), określającej zobowiązanie w kwocie 491236zł, z uwagi na brak wpłaty w dniu 18 listopada 2010r. został wystawiony tytuł wykonawczy SM (...).

Wskazano, że powyższe tytuły wykonawcze przekazano do realizacji do Działu Egzekucyjnego tut. Urzędu, który zwrócił je z informacją, iż W. B. (1) wymeldowała się z dotychczasowego miejsca zamieszkania i obecnie przebywa pod innym adresem. Następnie tytuły te zostały przekazane według właściwości do Urzędu Skarbowego W., który także je zwrócił z powodu nie zamieszkiwania zobowiązanego pod ustalonym adresem. Poinformowano nadto, że w dniu 5 sierpnia 2011r. przypisano Decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej nr (...) z dnia 22 lipca 2011r. z tytułu zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów za 2005r. w wysokości 626704zł.

Dowód: pismo z dnia 22.11.2012 r. wraz z załącznikami – k. 46-52.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na dokumentach złożonych w sprawie przez stronę powodową. Wskazać należy, iż moc dowodową decyzji ustalających wysokość zobowiązań podatkowych dłużnika określa art. 244§1 kpc. Dokumenty te stanowiły zatem dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone.

W niniejszej sprawie strona powodowa żądała uznania za bezskuteczną w stosunku do niej jako wierzyciela umowy darowizny udziału we współwłasności nieruchomości zabudowanej położonej w R., przy czym umowa ta została zawarta między dłużnikiem i pozwaną, a zatem w niniejszej sprawie ubezskuteczenie miałoby dotyczyć czynności prawnej bezpłatnej.

Materialnoprawnymi przesłankami uznania za bezskuteczną względem wierzyciela czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią zgodnie z art. 527§1 kc są: 1. przysługiwanie stronie powodowej określonej wierzytelności pieniężnej, 2. dokonanie przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli czynności prawnej, wskutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, 3. działanie przez dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli oraz 4. wiedza osoby trzeciej lub możliwość dowiedzenia się przez osobę trzecią przy zachowaniu należytej staranności o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Odnosnie pierwszej przesłanki to strona powodowa wykazała, iż dłużnik nie uścił na jej rzecz podatku dochodowego, a zatem należności publicznoprawnej. Jak wskazano, wierzytelności te wynikają z decyzji administracyjnych. Celem ich wyegzekwowania zostały nadto wystawione administracyjne tytuły wykonawcze nr (...) na kwotę 491236zł i nr SM (...) na kwotę 309252zł. Sąd stwierdzając na podstawie art. 527 kc i nast. bezskuteczność czynności prawnej nie wkracza przy tym w obszar uprawnień i obowiązków podatkowych, a zatem nie dochodzi do poszerzenia zakresu lub tworzenia nowych obowiązków publicznoprawnych, ochronie podlega bowiem już ustalona wierzytelność publicznoprawna. Podkreślić należy, że skarga pauliańska nie zmierza do bezpośredniego zaspokojenia wierzyciela, a jej celem nie jest rozstrzygnięcie o zasadności wierzytelności publicznoprawnej, lecz uznanie czynności prawnej za bezskuteczną. W niniejszej sprawie prawomocnym postanowieniem z dnia 27.11.2014r. rozstrzygnięto, iż droga sądowa była dopuszczalna.

Strona powodowa wykazała, przedłożonymi z pozwem odpisami decyzji administracyjnych, że przysługują jej wobec dłużnika następujące wierzytelności:

- z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2007r. od dochodu z kapitałów pieniężnych - w wysokości 491236zł. (decyzja nr (...) z dnia 22 września 2010r),
- z tytułu podatku dochodowym od osób fizycznych za 2007r. od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości przed upływem 5 lat od dnia nabycia - w wysokości 309252zł (decyzja nr (...) z dnia 22 września 2010r),
- z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2005r. od dochodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów w wysokości 626704zł (decyzja nr (...) z dnia 22 lipca 2011r).

Odnosnie drugiej z wymienionych przesłanek uznania czynności prawnej dłużnika za bezskuteczną, to jest nią dokonanie przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli czynności prawnej, wskutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową.

Zgodnie z art. 527§2 kc czynność prawna jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Pozwana nie wykazała, by W. B. (1) posiadał majątek, z którego strona powodowa mogłaby zaspokoić swoje wierzytelności. W wyniku darowizny pozwana uzyskała zaś korzyść majątkową i to nieodpłatnie, a w toku prowadzonych administracyjnych postępowań egzekucyjnych wierzyciel nie uzyskał zaspokojenia. Bezskuteczność

prowadzonej egzekucji jest zaś wystarczającym dowodem niewypłacalności dłużnika. Niewypłacalność dłużnika w rozumieniu art. 527 k.c. oznacza bowiem taki stan jego majątku, w którym egzekucja nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej przeciwko temu dłużnikowi. Dla skorzystania przez wierzyciela z akcji pauliańskiej wystarczy zatem wykazanie, że niemożliwe okazało się, wobec stanu majątku dłużnika, zaspokojenie wierzytelności tego wierzyciela (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.01.2000r, III CKN 554/98, Lex nr 52736, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.09.1998r, III CKN 612/97, OSNC 1999/3/56). Nadto dla oceny, czy w wyniku danej czynności dłużnik stał się niewypłacalny lub niewypłacalny w wyższym stopniu, decydujący jest moment wystąpienia wierzyciela ze skargą pauliańską (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.07.2003, II CKN 299/01, Lex nr 121702, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.03.2001 r, V CKN 280/00, Lex nr 52793). Wbrew twierdzeniu kuratora pozwanej, dokumenty sporządzone w toku egzekucji są czytelne. Wynika z nich, że nie ustalono miejsca zamieszkania lub pobytu dłużnika, nie ustalono także, by posiadał on majątek umożliwiający zaspokojenie wierzyciela. Skoro strona powodowa wykazała, że nie uzyskała zaspokojenia swoich wierzytelności, to na pozwanej spoczywał w myśl art. 6 kc ciężar dowodu, iż dłużnik posiada majątek, umożliwiający mu zapłatę podatków, wskazanych w powołanych decyzjach administracyjnych.

Kolejną przesłanką skargi pauliańskiej jest działanie przez dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Dla uznania, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli wystarczające jest ustalenie, iż miał on świadomość, że czynność prawna przez niego dokonana może spowodować dla wierzycieli niemożność zaspokojenia się, wystarczy nadto by przewidywał on takie pokrzywdzenie w granicach ewentualności. Samo pokrzywdzenie wierzycieli nie musi być zamiarem dłużnika. Ciężar udowodnienia świadomości pokrzywdzenia spoczywa na wierzycielu. W doktrynie wskazuje się, że okoliczność ta może być ustalona za pomocą domniemania faktycznego opartego na dwóch innych faktach. Pierwszym jest wiedza dłużnika o istnieniu wierzycieli, a W. B. (1) miał w tym czasie tę świadomość, skoro musiał wiedzieć, iż zataił źródła przychodu w 2005r, zbył w 2007r. nieruchomości przed upływem 5 lat od dnia jej nabycia, nie uiszczając podatku dochodowego z tego tytułu oraz nie uiszczył podatku dochodowego od dochodu z kapitałów pieniężnych za 2007r. Istotne jest także, że właśnie w dniu zawarcia umowy darowizny dłużnik otrzymał odpis postanowienia o wszczęciu wobec niego postępowania kontrolnego. Drugim z faktów jest znajomość skutków dokonanej czynności dla swego majątku w postaci usunięcia lub niezyskania określonych składników majątkowych. Niewątpliwie dłużnik miał świadomość, iż taki skutek następuje w sytuacji bezpłatnego zbycia udziału w nieruchomości. Już tylko te okoliczności pozwalają na przyjęcie, iż dłużnik, zawierając z pozwaną umowę darowizny, działał ze świadomością pokrzywdzenia strony powodowej.

W niniejszej sprawie zbędne było wykazanie przez stronę powodową ostatniej z przesłanej skargi pauliańskiej, jaką jest wiedza osoby trzeciej lub możliwość dowiedzenia się przez osobę trzecią przy zachowaniu należytej staranności o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Zgodnie bowiem z powołanym art. 528 kc jeżeli skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności prawnej za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy dołożeniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. W tej sytuacji nie zachodzi zatem potrzeba zastosowania domniemania z art. 527§3 kc i zbędne jest rozważanie, czy pozwana rzeczywiście jest córką dłużnika. Pozwana zresztą sama w akcie notarialnym powołała się na fakt pokrewieństwa łączącego ją z dłużnikiem.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów w związku z art. 347 kpc, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98§1 kpc. Koszty procesu należne stronie powodowej obejmują kwotę 5668zł zasądzoną w punkcie II wyroku zaocznego oraz kwotę 3600zł zaliczki na wynagrodzenie kuratora. Wskazana w wyroku zaocznym kwota 5668zł obejmuje: 3600zł wynagrodzenia radcy prawnego Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji i 1800zł w postępowaniu zażaleniowym oraz koszty dojazdu na rozprawę w dniu 20.09.2013r. w kwocie 268zł.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych znajduje uzasadnienie w art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98§1 kpc. Pozwana zobowiązana jest do zapłaty kosztów sądowych w kwocie 6900zł wskazanych w punkcie III wyroku zaocznego, a obejmujących 5750zł opłaty od pozwu i 1150zł opłaty od zażalenia.